

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6424/2560

พนักงานอัยการจังหวัดนาทวีโจทก์ นายจันทร์หา เซอการเรน ต้นเกวเลอจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2560 มาตรา 6, ป.อ. มาตรา 3, ป.วิ.อ. มาตรา 195, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 65, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 67, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 4, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 6, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 13 ทวิ, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 62, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 89, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 106, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 106 ทวิ, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 116, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

ระหว่างพิจารณาของศาลฎีกาได้มี พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2560 มาตรา 6 ยกเลิกความใน มาตรา 65 แห่ง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 และให้ใช้ความใหม่แทน ซึ่ง มาตรา 65 วรรคหนึ่ง ที่แก้ไขใหม่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท เป็นคุณมากกว่า มาตรา 65 วรรคหนึ่ง เดิม ที่ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท จึงต้องใช้กฎหมายที่แก้ไขใหม่บังคับแก่จำเลยตาม ป.อ. มาตรา 3 ปัญหานี้เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วยความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นอ้างและแก้ไขใหม่ได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 และ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 65, 67, 100/1, 102 พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2518 มาตรา 4, 6, 13 ทวิ, 62, 89, 106, 106 ทวิ, 116 และริบของกลาง จำเลยให้การปฏิเสธ แต่หลังจากสืบพยานโจทก์แล้ว จำเลยขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่รับว่ามีเมทแอมเฟตามีนและคีตามีนไว้ในครอบครอง แต่ยังคงปฏิเสธในความผิดฐานนำเข้าเมทแอมเฟตามีนและคีตามีน ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 65 วรรคหนึ่ง, 67 พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2518 มาตรา 13 ทวิ วรรคหนึ่ง, 62 วรรคหนึ่ง, 89, 106 วรรคหนึ่ง, 106 ทวิ การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 (ที่ถูก ให้ลงโทษฐานนำเข้าเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักร) ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,200,000 บาท ทางนำสืบของ

จำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 (ที่ถูก ประกอบมาตรา 53) คงจำคุก 33 ปี 4 เดือน และปรับ 800,000 บาท กักขังแทนค่าปรับเกิน 1 ปีได้แต่ไม่เกิน 2 ปี (ที่ถูก กรณีจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกิน 1 ปีได้แต่ไม่เกิน 2 ปี) ริมของกลาง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาศาลฎีกาพิพากษายืน จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงในชั้นนี้รับฟังเป็นยุติได้ว่า ตามวัน เวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยมียาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ของกลางตามบัญชีของกลางคดีอาญาและรายงานผลการตรวจพิสูจน์ไว้ในครอบครอง คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดฐานนำของกลางดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์หรือไม่ โดยจำเลยฎีกาว่า โจทก์ไม่มีพยานรู้เห็นว่า จำเลยเป็นผู้นำของกลางเข้ามาในราชอาณาจักรนั้น เห็นว่า โจทก์มีนายไชยยันต์ คนขับรถรับจ้างที่ จำเลยโดยสารมาในคืนเกิดเหตุเบิกความยืนยันว่า ในคืนเกิดเหตุพยานรับจำเลยกับผู้โดยสารชาว มาเลเซียอีกคนหนึ่งมาจากร้านค้าปลอดภาษีฝั่งประเทศมาเลเซีย ห่างจากด่านตรวจคนเข้าเมือง อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ไม่เกิน 500 เมตร เพื่อไปส่งที่อำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำเลยนั่ง ด้านหน้าอยู่กับพยาน ผู้โดยสารอีกคนหนึ่งนั่งด้านหลัง พยานขับรถออกจากร้านค้าดังกล่าว แล้วไปจอดห่างด่านตรวจคนเข้าเมืองอำเภอสะเดาไม่เกิน 5 เมตร โดยจำเลยและผู้โดยสารอีกคน หนึ่งนั้นไปประทับตราขาเข้าในหนังสือเดินทาง ใช้เวลาไม่เกิน 10 นาที เนื่องจากเป็นเวลากลางคืน ไม่มีคนเข้าออกแล้ว ระหว่างประทับตราหนังสือเดินทาง จำเลยไม่ได้พูดคุยกับบุคคลใด จากนั้น จำเลยเดินมาขึ้นรถ เมื่อออกรถจากด่านตรวจคนเข้าเมืองแล้วพยานขับรถมุ่งหน้าไปอำเภหาดใหญ่โดยไม่ได้แวะที่ใดอีก จนพบเจ้าพนักงานตำรวจเรียกให้จอดรถเพื่อตรวจค้นที่จุดตรวจ คลองแงะ ขณะที่เจ้าพนักงานตำรวจจะเข้าตรวจค้นพยานเห็นจำเลยล้วงเอาของกลางจาก กระเป๋าสื่อไปวางไว้บริเวณประตูรถด้านข้างดังที่พยานชี้ยืนยันไว้ตามภาพถ่าย แม้จะฟังว่าพยาน ไปให้การแก่พนักงานสอบสวนและนำภาพถ่ายดังกล่าวเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2553 ภายหลัง เกิดเหตุเป็นเวลานานประมาณ 5 เดือน ดังที่จำเลยอ้างมาในฎีกา แต่ก็ไม่ปรากฏว่าพยานเคยรู้จัก และมีสาเหตุใด ๆ กับจำเลยมาก่อนที่จะทำให้เชื่อได้ว่าพยานกลั่นแกล้งปรักปรำจำเลยรับฟังได้ว่า พยานนำภาพถ่ายดังกล่าวและเบิกความตามความเป็นจริง นอกจากนี้โจทก์ยังมีพยานตำรวจโท คนอง และร้อยตำรวจโท อัฐศิษฐ์ เจ้าพนักงานตำรวจผู้ร่วมจับกุมจำเลยเป็นพยานเบิกความตรงกันว่า ขณะเข้าตรวจค้นพบของกลางอยู่ที่พื้นรถใกล้ประตูฝั่งคนโดยสารด้านหน้า ตามภาพถ่าย เจือสมคำเบิกความของนายไชยยันต์ และเมื่อสอบถามจำเลยผ่านดาบตำรวจอับลลေး ซึ่ง สามารถพูดภาษามลายูได้ จำเลยก็รับว่าของกลางดังกล่าวเป็นของจำเลยซื้อมาจากประเทศ มาเลเซียในราคาเม็ดละ 50 ริงกิต เพื่อนำมาเสพที่อำเภหาดใหญ่ พยานทั้งสองเป็นเจ้าพนักงาน กระทำการไปตามหน้าที่ไม่มีเหตุให้ระแวงสงสัยปรักปรำจำเลย เชื่อว่าพยานทั้งสองเบิกความตาม ความจริง แม้พยานทั้งสองจะเป็นพยานบอกเล่า แต่คำเบิกความของพยานก็รับฟังประกอบ คำเบิกความของนายไชยยันต์ได้ ส่วนจำเลยมีตัวจำเลยเบิกความลอย ๆ เพียงปากเดียวว่า ครั้น ออกจากด่านตรวจคนเข้าเมืองอำเภอสะเดาได้ประมาณ 10 นาที ผู้โดยสารที่นั่งเบาะหลังซึ่งเป็นเพื่อนของจำเลยมอบของกลางให้จำเลยไว้เพื่อเสพ แต่จำเลยก็ได้ให้การเช่นนั้นไว้เสีย ตั้งแต่แรกในชั้นสอบสวน คำเบิกความของจำเลยจึงเป็นพิรุธไม่น่าเชื่อ ทั้งตามฎีกาของจำเลยก็กลับ อ้างว่าจำเลยซื้อของกลางในฝั่งประเทศไทย คำเบิกความและข้ออ้างตามฎีกาของจำเลยดังกล่าวไม่

มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าจำเลยนำยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ของกลางเข้ามาในราชอาณาจักรตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลยมานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ระหว่างพิจารณาของศาลฎีกาได้มีพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2560 มาตรา 6 ยกเลิกความในมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 และให้ใช้ความใหม่แทน ซึ่งมาตรา 65 วรรคหนึ่ง ที่แก้ไขใหม่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาทเป็นคุณมากกว่ามาตรา 65 วรรคหนึ่ง เดิม ที่ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท จึงต้องใช้กฎหมายที่แก้ไขใหม่บังคับแก่จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 ปัญหานี้เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นอ้างและแก้ไขใหม่ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 65 วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) จำคุก 15 ปี และปรับ 1,000,000 บาท ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 10 ปี และปรับ 666,666.66 บาท นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์.

องค์คณะ

ปดาร์ณี ลัดพลี · สุธัญญ์ วุฒิมวงศ์ · ปานนท์ กัจจนพานันท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6424/2560>